

Lege nr. 6 din 08/03/1993

Publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 57 din 18/03/1993

pentru aderarea României la Convenția internațională din 1973 pentru prevenirea poluării de către nave, modificată prin Protocolul încheiat la Londra la data de 17 februarie 1978

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. - România aderă la Convenția internațională pentru prevenirea poluării de către nave, încheiată la Londra la 2 noiembrie 1973, modificată prin Protocolul din 1978 privind Convenția internațională din 1973 pentru prevenirea poluării de către nave, încheiat la Londra la 17 februarie 1978.

Art. 2. - România, în conformitate cu prevederile art. 14 din convenție, declară că nu acceptă anexele III și IV la convenție.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 8 septembrie 1992, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE SENATULUI
prof. univ. OLIVIU GHERMAN

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 22 februarie 1993, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ADRIAN NĂSTASE

București, 8 martie 1993.
Nr. 6.

CONVENȚIA INTERNAȚIONALĂ DIN 1973

Act Internațional

Convenție din 02/11/1973

Publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 57 din 18/03/1993

Convenție internațională din 1973 pentru prevenirea poluării de către nave*)

*) Traducere.

Părțile la convenție,

conștiente de necesitatea protejării mediului înconjurător în general și a celui marin în special, recunoscând că deversarea deliberată, din neglijență sau accidentală, de hidrocarburi și alte substanțe dăunătoare de către nave constituie o sursă serioasă de poluare, recunoscând, de asemenea, importanța Convenției internaționale din 1954 pentru prevenirea poluării mării cu hidrocarburi, ca fiind primul instrument multilateral încheiat având drept prim obiectiv protecția mediului înconjurător,

*și apreciind contribuția semnificativă adusă de acea convenție pentru protejarea mărilor și a mediului costier împotriva poluării,
dorind să pună capăt poluării intenționate a mediului marin cu hidrocarburi și alte substanțe dăunătoare și să reducă la minimum deversarea accidentală de astfel de substanțe,
considerând că cel mai bun mijloc de a realiza acest obiectiv este stabilirea de reguli de folosință generală și care nu se limitează numai la poluarea cu hidrocarburi,
au căzut de acord asupra celor ce urmează:*

ARTICOLUL 1

Obligații generale în conformitate cu convenția

1. Părțile la convenție se angajează să pună în aplicare prevederile prezentei convenții și ale anexelor*) sale pentru prevenirea poluării mediului marin prin deversarea de substanțe dăunătoare sau apelor uzate conținând astfel de substanțe, contrar prevederilor convenției.
2. Dacă nu se specifică în mod expres altfel, orice referință la prezenta convenție este în același timp o referință la protocoalele și anexele sale.

*) Anexele se vor comunica de către Ministerul Transporturilor autorităților competente direct interesate.

ARTICOLUL 2

Definiții

Pentru aplicarea prezentei convenții, dacă nu se specifică în mod expres altfel:

1. reguli înseamnă regulile conținute în anexele la prezenta convenție;
2. substanță dăunătoare înseamnă orice substanță care, deversată în mare, este susceptibilă a periclita sănătatea omului, a dăuna resurselor biologice, faunei și florei marine, a prejudicia peisajul natural sau a împiedica orice altă folosire legitimă a mării și include orice substanță supusă controlului de către prezenta convenție;
3. a) deversarea înseamnă orice descărcare de substanțe dăunătoare sau ape uzate conținând astfel de substanțe provenind de la o navă, inclusiv orice scăpare, evacuare, revărsare, scurgere, pompare, emanare sau vidanjare;
b) deversarea nu cuprinde:
 - (i) descărcarea, în sensul Convenției pentru prevenirea poluării marine prin evacuarea deșeurilor sau altor materiale, încheiată la Londra la 13 noiembrie 1972; nici
 - (ii) descărcarea de substanțe dăunătoare provenind direct din explorarea, exploatarea și prelucrarea respectivă în mare a resurselor minerale ale fundului mării; nici
 - (iii) descărcarea de substanțe dăunătoare pentru scopuri de cercetări științifice legale, care urmăresc să reducă sau să combată poluarea;
4. navă înseamnă orice tip de navă exploatată în mediul marin incluzând ambarcațiunile cu aripi portante, vehiculele cu pernă de aer, submersibilele, mijloacele plutitoare și platformele fixe sau plutitoare;
5. administrație înseamnă guvernul statului care exercită autoritatea asupra navei. Pentru o navă autorizată, a arbora pavilionul unui stat, administrația este guvernul aceluia stat. În ceea ce privește platformele fixe sau plutitoare, destinate explorării și exploatării fundului mării și subsolului acestuia adiacent coastei, asupra căruia statul riveran își exercită drepturile suverane în scopul explorării și exploatării resurselor naturale, administrația este guvernul statului riveran interesat;
6. incident înseamnă un eveniment implicând descărcarea efectivă sau probabilă în mare a unei substanțe dăunătoare sau ape uzate conținând o astfel de substanță;
7. organizație înseamnă Organizația Maritimă Consultativă Interguvernamentală.

ARTICOLUL 3

Aplicare

1. Prezenta convenție se aplică:
 - a) navelor autorizate a arbora pavilionul unei părți la convenție;
 - b) navelor neautorizate a arbora pavilionul unei părți, dar care sunt exploatate sub autoritatea unei părți.

2. Nimic din prezentul articol nu trebuie interpretat ca limitând sau extinzând drepturile suverane ale părților în conformitate cu dreptul internațional asupra fundului mării sau subsolului acestuia adiacent coastelor lor pentru scopuri de explorare și exploatare a resurselor lor naturale.

3. Prezenta convenție nu se aplică navelor de război, navelor de război auxiliare și nici celorlalte nave aparținând unui stat sau exploatare de un stat atât timp cât acesta le folosește în scopuri guvernamentale și nu comerciale. Totuși, fiecare parte trebuie să adopte măsuri corespunzătoare care nu compromit funcționarea sau capacitatea de exploatare a acestui tip de nave, care îi aparțin sau care sunt exploatare de ea, că aceste nave acționează într-un mod corespunzător prezentei convenții în măsura în care acest lucru este rațional și realizabil.

ARTICOLUL 4

Încălări

1. Orice încălcare a prescripțiilor prezentei convenții este interzisă și sancționată ca atare de legislația administrației navei respective, indiferent de locul în care s-a produs încălcarea. Dacă administrația este informată de o astfel de încălcare și se convinge că există probe suficiente pentru a permite începerea urmăririi judiciare pentru încălcarea prezumtivă, aceasta va da curs acestei urmăriri cât mai curând posibil în conformitate cu legislația sa.

2. Orice încălcare a prevederilor prezentei convenții comisă în limitele jurisdicției unei părți la convenție este interzisă și sancționată ca atare, în conformitate cu legislația acelei părți. Ori de câte ori se produce o astfel de încălcare, partea trebuie:

- a) să înceapă urmărirea judiciară în conformitate cu legislația sa; sau
- b) să comunice administrației de care depinde nava informațiile și probele aflate în posesia sa dovedind că a avut loc o încălcare.

3. Când informații sau probe referitoare la o încălcare a prezentei convenții de către o navă sunt comunicate administrației de care depinde nava, această administrație va informa prompt partea care i-a comunicat informațiile sau probele și organizația despre măsurile luate.

4. Sancțiunile prevăzute de legislația părților, ca urmare a prezentului articol, trebuie să fie de o severitate care să descurajeze încălcările prezentei convenții, indiferent de locul unde a avut loc încălcarea.

ARTICOLUL 5

Certificate și reguli speciale privind inspectarea navelor

1. Sub rezerva prevederilor paragrafului 2 din prezentul articol, un certificat emis sub autoritatea unei părți la convenție, în conformitate cu prevederile regulilor, se va accepta de celelalte părți și se va considera, pentru toate scopurile urmărite de prezenta convenție, ca având aceeași valabilitate cu un certificat emis de acestea.

2. Orice navă obligată să posede un certificat eliberat în conformitate cu prevederile regulilor este supusă, în porturile și terminalele din mare aflate sub jurisdicția unei părți, inspectării efectuate de către funcționarii autorizați legal de către acea parte. Acest fel de inspecție trebuie să se limiteze la verificarea existenței la bord a unui certificat valabil, în afara cazului când există motive serioase pentru a crede că starea navei sau a echipamentelor sale diferă apreciabil de datele înscrise în acel certificat. În acest caz, sau dacă nava nu are un certificat valabil, partea care execută inspecția va lua măsurile necesare pentru a se asigura că nava nu va continua voiajul decât atunci când nu va prezenta un pericol excesiv pentru mediul marin. Totuși, acea parte poate permite navei să părăsească portul sau terminalul din mare în scopul deplasării la cel mai apropiat șantier de reparații existent.

3. Dacă o parte refuză unei nave străine intrarea în porturile sau terminalele din mare de sub jurisdicția sa sau ia o măsură oarecare contra acestei nave, pe motiv că nava nu respectă prevederile prezentei convenții, partea trebuie să informeze imediat despre aceasta pe consulul sau reprezentantul diplomatic al părții sub al cărei pavilion este nava, sau, dacă acest lucru nu este posibil, administrația de care ține nava respectivă. Înainte de a refuza intrarea sau de a lua astfel de măsuri, partea poate cere consultații administrației navei respective. Administrația trebuie informată, de asemenea, dacă nava nu are un certificat valabil în conformitate cu prevederile regulilor.

4. Părțile vor aplica prescripțiile prezentei convenții navelor statelor care nu sunt părți la convenție în măsura necesară, pentru ca aceste nave să nu beneficieze de condiții mai favorabile.

ARTICOLUL 6

Descoperirea încălcărilor și aplicarea convenției

1. Părțile la convenție trebuie să coopereze la descoperirea încălcărilor și la respectarea prevederilor prezentei convenții folosind toate măsurile corespunzătoare și realizabile pentru descoperirea încălcărilor și supravegherea mediului, precum și măsuri adecvate pentru comunicarea de informații și adunarea de probe.
2. O navă căreia i se aplică prezenta convenție poate fi supusă, în orice port sau terminal din mare aparținând unei părți, inspecției funcționarilor numiți sau autorizați de această parte pentru a verifica dacă a descărcat substanțe dăunătoare violând prescripțiile regulilor. Dacă inspecția constată o încălcare a prevederilor convenției, se va înainta administrației un raport pentru ca aceasta să ia măsurile corespunzătoare.
3. Orice parte va comunica administrației probe, dacă există, că nava a descărcat substanțe dăunătoare sau ape uzate conținând astfel de substanțe încălcând prevederile regulilor. În măsura posibilităților, autoritatea competentă a primei părți va aduce la cunoștința comandantului navei această încălcare invocată.
4. La primirea acestei probe, administrația astfel informată va cerceta cazul și poate cere celeilalte părți să-i comunice probe suplimentare sau mai concludente asupra contravenției invocate. Dacă administrația apreciază că probele existente sunt suficiente pentru a intenta o acțiune privind contravenția invocată, aceasta va intenta o acțiune în conformitate cu legislația proprie, cât mai curând posibil. Administrația va comunica prompt părții care a semnalat încălcarea invocată, precum și organizației, acțiunea intentată.
5. O parte poate inspecta, de asemenea, o navă căreia i se aplică prezenta convenție atunci când intră în porturile sau terminalele din mare de sub jurisdicția sa, dacă primește o cerere de cercetare de la orice parte împreună cu probe suficiente că nava a descărcat substanțe dăunătoare sau ape uzate conținând astfel de substanțe în orice loc. Raportul asupra unei astfel de cercetări va fi trimis părții care a cerut-o, precum și administrației, astfel încât să se poată lua măsuri corespunzătoare în conformitate cu prezenta convenție.

ARTICOLUL 7

Întârzierea nejustificată produsă navelor

1. Se vor depune toate eforturile posibile pentru a evita reținerea sau întârzierea nejustificată a navei în conformitate cu art. 4, 5 sau 6 din prezenta convenție.
2. Când o navă este reținută sau întârziată în mod nejustificat în conformitate cu art. 4, 5 sau 6 din prezenta convenție, aceasta are dreptul la o despăgubire pentru orice pierdere sau pagubă suferită.

ARTICOLUL 8

Rapoarte asupra incidentelor care implică substanțe dăunătoare

1. În caz de incident, trebuie să se întocmească fără întârziere un raport cât mai detaliat posibil în conformitate cu prevederile Protocolului I al prezentei convenții.
2. Fiecare parte la convenție trebuie:
 - a) să ia toate măsurile necesare ca un funcționar sau o instituție competentă să primească și să analizeze toate rapoartele asupra incidentelor; și
 - b) să informeze organizația în detaliu asupra acestor măsuri pentru a fi difuzate celorlalte părți și state membre ale organizației.
3. Ori de câte ori o parte primește un raport în virtutea prevederilor prezentului articol, aceasta îl va trimite fără întârziere:
 - a) administrației navei implicate; și
 - b) oricărui stat care ar putea fi afectat.
4. Fiecare parte la convenție dă navelor și avioanelor sale însărcinate cu inspectarea maritimă și altor servicii competente instrucțiuni pentru a semnala autorităților sale orice incident menționat în Protocolul I al prezentei convenții. Această parte trebuie, dacă consideră a fi cazul, să comunice aceasta organizației și oricărei alte părți interesate.

ARTICOLUL 9

Alte tratate și interpretări

1. La intrarea sa în vigoare, prezenta convenție înlocuiește Convenția internațională pentru prevenirea poluării apelor mării cu hidrocarburi din 1954, amendată, în ceea ce privește părțile la acea convenție.
2. Nimic din prezenta convenție nu va prejudicia codificarea și dezvoltarea dreptului mării de către Conferința Națiunilor Unite privitoare la dreptul mării, convocată în virtutea Rezoluției nr. 2750 C (XXV) a Adunării generale a

Națiunilor Unite, nici pretențiile sau pozițiile actuale sau viitoare ale oricărui stat în privința dreptului mării și a naturii și extinderii jurisdicției statului riveran și statului pavilionului.

3. Termenul jurisdicție din prezenta convenție va fi interpretat în lumina dreptului internațional în vigoare în momentul aplicării sau interpretării prezentei convenții.

ARTICOLUL 10

Reglementarea diferendelor

Orice diferend între două sau mai multe părți la convenție privind interpretarea sau aplicarea prezentei convenții, care nu a putut fi reglementat pe cale de negocieri între părțile în cauză și dacă aceste părți nu hotărăsc altfel, va fi supus arbitrajului la cererea uneia dintre părți, în condițiile prevăzute în Protocolul II al prezentei convenții.

ARTICOLUL 11

Comunicarea de informații

1. Părțile convenției se angajează să comunice organizației:

a) textul legilor, ordonanțelor, decretelor, regulilor și al altor instrumente promulgate în privința diferitelor probleme legate de aplicarea prezentei convenții;

b) lista instituțiilor neguvernamentale autorizate a acționa în numele lor în ce privește proiectarea, construcția și echipamentul navelor care transportă substanțe dăunătoare în conformitate cu prevederile regulilor;

c) un număr suficient de modele ale certificatelor pe care le eliberează în conformitate cu prevederile regulilor;

d) o listă a instalațiilor de primire incluzând amplasarea lor, capacitatea lor, instalațiile disponibile și alte caracteristici;

e) rapoartele oficiale sau rezumatele acestor rapoarte în măsura în care ele expun rezultatele aplicării prezentei convenții; și

f) un raport statistic anual, într-o formă standardizată de organizație, asupra sancțiunilor efectiv aplicate pentru încălcări ale prezentei convenții.

2. Organizația trebuie să notifice părților primirea oricărei comunicări în conformitate cu prezentul articol și să transmită tuturor părților orice informație care i-a fost comunicată în conformitate cu paragraful 1 lit. b)-f) din prezentul articol.

ARTICOLUL 12

Accidentele navelor

1. Fiecare administrație se angajează să întreprindă cercetări asupra oricărui accident suferit de vreuna din navele sale supusă prevederilor regulilor, dacă accidentul a avut un efect dăunător important asupra mediului marin.

2. Fiecare parte la convenție se angajează să transmită organizației informații privind rezultatele unor astfel de cercetări, atunci când apreciază că astfel de informații pot ajuta la determinarea modificărilor care ar fi de dorit să se aducă prezentei convenții.

ARTICOLUL 13

Semnare, ratificare, acceptare, aprobare și aderare

1. Prezenta convenție rămâne deschisă pentru semnare la sediul organizației de la 15 ianuarie 1974 până la 31 decembrie 1974, dată după care rămâne deschisă pentru aderare. Statele pot deveni părți la prezenta convenție prin:

a) semnare fără rezervă în ce privește ratificarea, acceptarea sau aprobarea; sau

b) semnare sub rezerva ratificării, acceptării sau aprobării urmată de ratificare, acceptare sau aprobare; sau

c) aderare.

2. Ratificarea, acceptarea, aprobarea sau aderarea va fi efectuată prin depunerea unui instrument în acest scop la secretarul general al organizației.

3. Secretarul general al organizației va informa toate statele care au semnat prezenta convenție sau care au aderat la ea, de orice semnare sau de orice depunere de noi instrumente de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare și de data acestei depuneri.

ARTICOLUL 14

Anexe facultative

1. Un stat poate declara la semnarea, acceptarea, aprobarea sau aderarea la prezenta convenție că nu acceptă una din sau toate anexele nr. III, IV și V (denumite mai jos anexe facultative) la prezenta convenție. Sub rezerva celor de mai sus, părțile la convenție sunt obligate să respecte orice anexă în întregime.
2. Un stat, care a declarat că nu acceptă o anexă facultativă, poate accepta oricând o astfel de anexă prin depunerea la organizație a unui instrument de felul celui menționat la art. 13 paragraful 2.
3. Un stat, care face o declarație în conformitate cu paragraful 1 al prezentului articol în ceea ce privește o anexă facultativă și care nu a acceptat ulterior această anexă în conformitate cu paragraful 2 al prezentului articol, nu are nici o obligație și nici nu este îndreptățit a pretinde nici un privilegiu care rezultă din prezenta convenție în ceea ce privește problemele ținând de această anexă, iar toate referirile la părțile din prezenta convenție nu includ acel stat în problemele legate de această anexă.
4. Organizația va informa statele care au semnat sau aderat la prezenta convenție despre orice astfel de declarație în conformitate cu prezentul articol, precum și de primirea oricărui instrument depus în conformitate cu prevederile paragrafului 2 al prezentului articol.

ARTICOLUL 15

Intrarea în vigoare

1. Prezenta convenție va intra în vigoare la 12 luni după data la care cel puțin 15 state, ale căror flote comerciale combinate reprezintă cel puțin 50% din tonajul brut al flotei comerciale mondiale, au devenit părți la convenție în conformitate cu art. 13.
2. O anexă facultativă va intra în vigoare la 12 luni după data la care condițiile stipulate în paragraful 1 al prezentului articol au fost îndeplinite pentru această anexă.
3. Organizația va comunica statelor care au semnat prezenta convenție sau au aderat la ea data la care intră în vigoare și data la care o anexă facultativă intră în vigoare în conformitate cu paragraful 2 din prezentul articol.
4. Pentru statele care au depus un instrument de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare la prezenta convenție sau la o anexă facultativă după ce condițiile pentru intrarea acestora în vigoare au fost îndeplinite, dar înainte de data intrării în vigoare, ratificarea, acceptarea, aprobarea sau aderarea devin valabile din momentul intrării în vigoare a convenției sau anexe facultative sau la 3 luni după data depunerii instrumentului, dacă această din urmă dată este posterioară.
5. Pentru statele care au depus un instrument de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare la convenție sau la o anexă facultativă după data la care acestea intră în vigoare convenția sau anexa facultativă va intra în vigoare după 3 luni de la data depunerii instrumentului.
6. Orice instrument de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare depus după data la care au fost îndeplinite toate condițiile prevăzute în articolul 16 pentru intrarea în vigoare a unui amendament la prezenta convenție sau la o anexă facultativă se aplică convenției sau anexe facultative, în forma sa modificată.

ARTICOLUL 16

Amendamente

1. Prezenta convenție poate fi modificată după unul sau altul din procedeele specificate în paragrafele următoare.
2. Amendamente, după examinarea de către organizație:
 - a) orice amendament propus de o parte la convenție va fi prezentat organizației și difuzat de secretarul general al acesteia tuturor membrilor organizației și tuturor părților cu cel puțin 6 luni înainte de examinarea sa;
 - b) orice amendament propus și difuzat ca mai sus va fi supus de organizație unui organ competent pentru examinare;
 - c) părțile la convenție fie că sunt sau nu membre ale organizației sunt autorizate să participe la dezbaterile organului competent;
 - d) amendamentele se adoptă numai cu o majoritate de 2/3 din părțile la convenție prezente și votante;
 - e) dacă sunt adoptate în conformitate cu lit. d) de mai sus, amendamentele vor fi comunicate de către secretarul general al organizației tuturor părților la convenție pentru acceptare;
 - f) un amendament este socotit ca fiind acceptat, în următoarele condiții:

(i) un amendament la un articol al convenției este socotit ca fiind acceptat de la data la care este acceptat de 2/3 din părți, ale căror flote comerciale combinate reprezintă cel puțin 50% din tonajul brut al flotei comerciale mondiale;

(ii) un amendament la o anexă la convenție va fi socotit ca fiind acceptat în conformitate cu procedura specificată la lit. f) alin. (iii), în afara cazului când organul competent în momentul adoptării sale, hotărăște că amendamentul este socotit ca fiind acceptat la data la care este acceptat de 2/3 din părți, ale căror flote comerciale combinate reprezintă cel puțin 50% din tonajul brut al flotei comerciale mondiale. Totuși, oricând înainte de intrarea în vigoare a unui amendament la o anexă la convenție, o parte poate notifica secretarului general al organizației că va fi necesară aprobarea sa expresă înainte de intrarea în vigoare a amendamentului pentru ea. Notificarea și data primirii sale va fi adusă la cunoștința părților;

(iii) un amendament la un supliment al unei anexe la convenție este socotit ca fiind acceptat la expirarea unui termen hotărât de organul competent la adoptarea sa, termen care nu trebuie să fie mai mic de 10 luni, în afara cazului când, în cursul acestei perioade, s-a comunicat organizației o obiecție de către cel puțin 1/3 din părți sau de către părțile ale căror flote comerciale combinate reprezintă cel puțin 50% din tonajul brut al flotei comerciale mondiale, fiind suficientă îndeplinirea uneia din aceste condiții;

(iv) un amendament la Protocolul I al convenției va fi supus aceluiași proceduri ca și amendamentele la anexele la convenție, așa cum se prevede la lit. f) alin. (ii) sau (iii) de mai sus;

(v) un amendament la Protocolul II al convenției va fi supus aceluiași proceduri ca și amendamentele la un articol al convenției, așa cum se prevede la lit. f) alin. (i) de mai sus;

g) amendamentul va intra în vigoare, în următoarele condiții:

(i) în cazul unui amendament la un articol al convenției, la Protocolul II sau la Protocolul I sau la o anexă la convenție, care nu este acceptat conform procedurii specificate la lit. f) alin. (iii), amendamentul acceptat în conformitate cu prevederile menționate mai sus intră în vigoare la 6 luni după data acceptării sale pentru părțile care au declarat că l-au acceptat;

(ii) în cazul unui amendament la Protocolul I, la un supliment, la o anexă sau la o anexă la convenție care este acceptat în conformitate cu procedura specificată la lit. f), alin. (iii), amendamentul, socotit ca fiind acceptat în conformitate cu condițiile de mai sus, intră în vigoare la 6 luni după acceptarea sa pentru toate părțile, cu excepția aceluia care, înainte de această dată, au făcut o declarație că nu-l acceptă sau o declarație în conformitate cu lit. f), alin. (ii), potrivit căreia este necesară aprobarea lor expresă.

3. Amendare printr-o conferință:

a) la cererea unei părți, sprijinită de cel puțin 1/3 din părți, organizația va convoca o conferință a părților la convenție care să examineze amendamentele la prezenta convenție.

b) Orice amendament adoptat de o astfel de conferință cu o majoritate de 2/3 a părților prezente și votante este comunicat de secretarul general al organizației tuturor părților contractante pentru acceptare.

c) În afara cazului când conferința nu hotărăște altfel, amendamentul este socotit acceptat și intrat în vigoare conform procedurii stabilite în paragraful 2 lit. f) și g) de mai sus.

4. a) În cazul unui amendament la o anexă facultativă, referirea din prezentul articol la o "parte la convenție" trebuie interpretată ca referire la o parte la acea anexă.

b) Orice parte, care nu a acceptat un amendament la o anexă, va fi tratată ca nefiind parte numai în scopul aplicării aceluia amendament.

5. Adoptarea și intrarea în vigoare a unei noi anexe va fi supusă aceluiași proceduri ca și pentru adoptarea și intrarea în vigoare a unui amendament la un articol al convenției.

6. În afara de cazul când se prevede în mod expres altfel, orice amendament la prezenta convenție, făcut pe baza prezentului articol și care are legătură cu structura navei, se aplică numai navelor al căror contract de construcție este încheiat sau în lipsa unui contract de construcție, navelor a căror chilă este pusă la o dată sau după data la care amendamentul intră în vigoare.

7. Orice amendament la un protocol sau la o anexă se va referi la fondul aceluia protocol sau acelei anexe și trebuie să fie compatibil cu articolele prezentei convenții.

8. Secretarul general al organizației va informa toate părțile despre orice amendament care intră în vigoare în virtutea prezentului articol, precum și despre data la care intră în vigoare fiecare amendament.

9. Orice declarație de acceptare sau de obiecțiune la un amendament, făcută în virtutea prezentului articol, va fi notificată în scris secretarului general al organizației. Acesta va aduce la cunoștința părților la convenție astfel de notificări, precum și data primirii lor.

ARTICOLUL 17

Promovarea cooperării tehnice

Părțile la convenție vor promova, cu consultarea organizației și a altor organe internaționale, cu concursul și coordonarea de către directorul executiv al Programului Națiunilor Unite pentru mediul înconjurător, sprijinirea acelor părți care solicită asistență tehnică pentru:

a) pregătirea personalului științific și tehnic;

- b) procurarea de echipament și instalații necesare pentru primire și supraveghere;
- c) facilitarea altor măsuri și acțiuni pentru a preveni sau reduce poluarea mediului marin de către nave; și
- d) încurajarea cercetărilor, de preferință în țările interesate, promovând astfel țelurile și scopurile prezentei convenții.

ARTICOLUL 18

Denunțarea

1. Prezenta convenție sau orice anexă facultativă poate fi denunțată de orice parte la convenție în orice moment după expirarea a 5 ani de la data la care convenția sau o anexă facultativă intră în vigoare pentru acea parte.
2. Denunțarea se efectuează prin notificarea în scris adresată secretarului general al organizației care va informa toate celelalte părți despre asemenea notificare, data primirii ei, precum și data la care intră în vigoare o astfel de denunțare.
3. O denunțare intră în vigoare la 12 luni după primirea notificării de denunțare de către secretarul general al organizației sau după expirarea unei perioade mai lungi indicată în notificare.

ARTICOLUL 19

Depunerea și înregistrarea

1. Prezenta convenție va fi depusă la secretarul general al organizației, care va transmite copii certificate conforme tuturor statelor care au semnat prezenta convenție sau care au aderat la ea.
2. De îndată ce prezenta convenție intră în vigoare, textul va fi transmis, de secretarul general al organizației, secretarului general al Națiunilor Unite pentru înregistrare și publicare, în conformitate cu articolul 102 din Carta Națiunilor Unite.

ARTICOLUL 20

Limbile

Prezenta convenție este întocmită într-un singur exemplar în limbile engleză, franceză, rusă și spaniolă, fiecare text având aceeași valabilitate. Se vor face și depune, împreună cu originalul semnat, traduceri oficiale în limbile arabă, germană, italiană și japoneză.

Drept care, subsemnații, împuterniciți în mod legal în acest scop de guvernele respective, au semnat prezenta convenție.

Făcută la Londra la 2 noiembrie 1973.

Act Internațional

Protocol din 02/11/1973

Publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 57 din 18/03/1993

Protocol nr. I Prevederi privind rapoartele asupra incidentelor implicând substanțe dăunătoare (în conformitate cu art. 8 al convenției)

ARTICOLUL I

Obligația de a raporta

(1) Comandantul oricărei nave implicate într-un incident menționat în art. II al acestui protocol sau altă persoană având răspunderea navei va raporta fără întârziere detaliile unui astfel de incident, cât mai amplu posibil, în conformitate cu prevederile acestui protocol.

(2) În cazul în care nava menționată în paragraful 1 al acestui articol este abandonată sau în cazul în care un astfel de raport este incomplet sau nu se poate obține, armatorul, navlositorul, administratorul sau cel ce exploatează nava sau agenții acestora își vor asuma în cel mai larg sens posibil obligațiile care îi revin comandantului în conformitate cu prevederile acestui protocol.

ARTICOLUL II

Când se fac rapoarte

(1) Raportul va fi făcut când un incident implică:

a) o descărcare sau o descărcare probabilă de hidrocarburi sau de substanțe lichide nocive, transportate în vrac, rezultată din avarierea navei sau a echipamentului său, sau în scopul asigurării securității unei nave sau al salvării vieții omenești pe mare; sau

b) o descărcare sau o descărcare probabilă de substanțe dăunătoare ambalate, inclusiv acelea în containere de marfă, rezervoare portabile, vehicule auto sau de cale ferată și barje purtate; sau

c) o descărcare, în timpul operării navei, de hidrocarburi sau substanțe nocive, care depășesc cantitățile sau cotele instantanee permise conform prezentei convenții.

(2) În sensul acestui protocol:

a) Hidrocarbură, menționată în subparagraful (1) a) al acestui articol, înseamnă hidrocarbură, așa cum este definită în regula 1 (1) din anexa I la convenție.

b) Substanțe lichide nocive menționate în subparagraful (1) lit. (a) al acestui articol înseamnă substanțe lichide nocive așa cum sunt definite în regula 1 (6) din anexa II la convenție.

c) Substanțe dăunătoare ambalate, menționate în subparagraful (1) lit. b) al acestui articol înseamnă substanțele care sunt menționate ca poluante pentru mediul marin în Codul maritim internațional pentru mărfuri periculoase (Codul IMDG).

ARTICOLUL III

Conținutul raportului

În orice caz rapoartele vor conține:

a) identitatea navelor implicate;

b) data, felul și localizarea incidentului;

c) cantitatea și felul substanței dăunătoare implicate;

d) măsuri de ajutor și salvare.

ARTICOLUL IV

Raportul suplimentar

Orice persoană este obligată de prevederile acestui protocol să trimită un raport, ori de câte ori este posibil:

a) va completa raportul inițial, după necesitate, cu informații privind evoluția situației; și

b) va satisface, în măsura posibilităților, cererile statelor afectate privind informațiile suplimentare asupra incidentului.

ARTICOLUL V

Procedeele de raportare

(1) Rapoartele vor fi transmise celui mai apropiat stat de coastă prin cele mai rapide canale disponibile și li se va da cel mai înalt grad de prioritate posibil.

(2) În vederea aplicării prevederilor acestui protocol, părțile la prezenta convenție vor elabora sau vor da înmănat să fie elaborate reguli sau reglementări privind procedeele de raportare în raportarea incidentelor implicând substanțe dăunătoare, având la bază instrucțiunile elaborate de organizație.

Protocol din 02/11/1973

Publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 57 din 18/03/1993

Protocol nr. II Arbitrajul (în conformitate cu art. 10 al convenției)

ARTICOLUL I

Procedura de arbitraj, în afara cazului când părțile în litigiu hotărăsc altfel, va fi în conformitate cu regulile acestui protocol.

ARTICOLUL II

(1) La cererea unei părți la convenție adresată altei părți ca aplicare a art. 10 din prezenta convenție se va alcătui un tribunal de arbitraj. Cererea de arbitraj va consta dintr-o expunere a faptelor împreună cu orice piese justificative.

(2) Partea solicitantă va informa secretarul general al organizației despre faptul că a solicitat alcătuirea unui tribunal, numele părților în litigiu, precum și articolele convenției sau regulile a căror interpretare sau aplicare, după părerea sa, dă naștere litigiului. Secretarul general va transmite această comunicare tuturor părților.

ARTICOLUL III

Tribunalul va fi compus din trei membri: câte un arbitru numit de fiecare parte în litigiu și un al treilea arbitru numit de comun acord de către primii doi, care îndeplinește funcția de președinte.

ARTICOLUL IV

(1) Dacă, după 60 de zile de la numirea celui de-al doilea arbitru, președintele tribunalului nu va fi fost numit, secretarul general al organizației, la cererea oricăreia dintre părți, va proceda la numirea acestuia în termen de alte 60 de zile, alegându-l dintr-o listă de persoane calificate, întocmită în prealabil de consiliul organizației.

(2) Dacă, în termen de 60 de zile de la data primirii cererii, una dintre părți nu a numit pe membrul tribunalului de a cărei desemnare răspunde, cealaltă parte poate informa direct pe secretarul general al organizației, care va numi pe președintele tribunalului în termen de 60 de zile, alegându-l din lista prescrisă în paragraful (1) din prezentul articol.

(3) Președintele tribunalului, după numirea sa, va cere părții care nu a numit arbitru, să facă aceasta în același mod și în aceleași condiții. Dacă partea nu face numirea cerută, președintele tribunalului va cere secretarului general al organizației să facă numirea în forma și condițiile prescrise în paragraful precedent.

(4) Președintele tribunalului, dacă este numit în conformitate cu prezentul articol, nu trebuie să aibă sau să fi avut naționalitatea uneia dintre părțile interesate, în afara cazului în care cealaltă parte consimte la aceasta.

(5) În caz de deces sau lipsă a unui arbitru de a cărui numire este responsabilă una dintre părți, această parte va numi un înlocuitor în termen de 60 de zile de la data decesului sau a lipsei. Dacă sus-numita parte nu face numirea, arbitrajul continuă cu arbitrii rămași. În cazul decesului sau lipsei președintelui tribunalului, se va numi un înlocuitor, în conformitate cu prescripțiile art. III de mai sus, sau, în caz de dezacord între membrii tribunalului, în termen de 60 de zile de la deces sau lipsă, în conformitate cu prevederile prezentului articol.

ARTICOLUL V

Tribunalul poate audia și hotărî în privința cererilor revendicative legate direct de obiectul litigiului.

ARTICOLUL VI

Fiecare parte este responsabilă de remunerarea arbitrilor său și de cheltuielile provocate de pregătirea dosarului său. Remunerarea președintelui tribunalului și toate cheltuielile generale provocate de arbitraj sunt suportate în mod egal de amândouă părțile. Tribunalul va ține evidența tuturor cheltuielilor sale și va remite decontul final al acestora.

ARTICOLUL VII

Orice parte la convenție, care are un interes de natură juridică și care poate fi afectată de hotărârea din cazul respectiv, poate lua parte la procedura de arbitraj, cu consimțământul tribunalului, după ce a anunțat în scris părțile care au inițiat procedura.

ARTICOLUL VIII

Orice tribunal de arbitraj alcătuit conform prevederilor prezentului protocol va stabili propriile sale reguli de procedură.

ARTICOLUL IX

(1) Hotărârile tribunalului, atât în ceea ce privește procedura, locul ședințelor precum și asupra oricărei probleme ce îi este supusă, sunt luate cu majoritatea voturilor membrilor săi; absența sau abținerea unui membru al tribunalului numit de către părți nu va împiedica tribunalul să ia o hotărâre. În caz de egalitate de voturi, votul președintelui este hotărâtor.

(2) Părțile vor înlesni lucrările tribunalului și, în mod special, în conformitate cu legislația și folosind toate mijloacele de care dispun:

- a) ele furnizează tribunalului documentele și informațiile necesare;
- b) ele permit tribunalului să intre pe teritoriul lor, să audieze martori sau experți și să viziteze locul.
- (3) Absența sau lipsa unei părți nu constituie o împiedicare a procedurii.

ARTICOLUL X

(1) Tribunalul dă sentința într-un termen de 5 luni începând din momentul alcătuirii sale, afară de cazul când acesta decide, în caz de nevoie, să extindă acest termen cu cel mult 3 luni. Sentința tribunalului este însoțită de o motivare. Ea este definitivă și fără drept de apel și va fi comunicată secretarului general al organizației. Părțile se vor conforma imediat sentinței.

(2) Orice controversă ce s-ar putea ivi între părți în privința interpretării sau executării sentinței, poate fi supusă de una dintre părți judecății tribunalului care a dat-o, sau, dacă acesta nu poate, unui alt tribunal alcătuit în acest scop, în același mod cu tribunalul inițial.

Act Internațional

Protocol din 17/02/1978

Publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 57 din 18/03/1993

privind Convenția internațională din 1973 pentru prevenirea poluării de către nave

*Părțile la prezentul protocol,
recunoscând contribuția însemnată care poate fi adusă de Convenția internațională din 1973 privind prevenirea poluării de către nave, protejării mediului marin înconjurător față de poluarea de către nave,
recunoscând, de asemenea, necesitatea de a îmbunătăți în continuare prevenirea și controlul poluării marine de către nave, îndeosebi petroliere,
recunoscând, în continuare, necesitatea punerii în aplicare a regulilor pentru prevenirea poluării cu hidrocarburi cuprinse în anexa nr. I a acestei convenții cât mai curând și într-o măsură cât mai mare posibil,
confirmând, totuși, necesitatea de a amâna aplicarea anexei nr. II a acestei convenții până când anumite probleme tehnice vor fi rezolvate satisfăcător,
considerând că aceste obiective pot fi realizate cel mai bine prin încheierea unui protocol referitor la Convenția internațională din 1973 privind prevenirea poluării de către nave,
au căzut de acord, după cum urmează:*

ARTICOLUL I

Obligații generale

- (1) Părțile la prezentul protocol se angajează să pună în vigoare prevederile:
- a) prezentului protocol și ale anexei sale, care face parte integrantă din prezentul protocol; și
 - b) Convenției internaționale din 1973 privind prevenirea poluării de către nave (denumită în continuare convenția), sub rezerva modificărilor și adăugărilor expuse în prezentul protocol.
- (2) Prevederile convenției și ale prezentului protocol vor fi citite și interpretate împreună ca un instrument unic.
- (3) Orice referire la prezentul protocol implică, în același timp, și o referire la anexa acestuia.

ARTICOLUL II

Punerea în aplicare a anexei nr. II la convenție

- (1) Fără a ține seama de prevederile art. 14 paragraful (1) al convenției, părțile la prezentul protocol sunt de acord ca ele să nu fie obligate de prevederile anexei nr. II la convenție pentru o perioadă de 3 ani de la data intrării în vigoare a prezentului protocol sau pentru o astfel de perioadă mai îndelungată care poate fi hotărâtă de o majoritate de două treimi din părțile la prezentul protocol în Comitetul pentru protecția mediului marin (denumit în cele ce urmează comitetul) al Organizației Maritime Consultative Interguvernamentale (denumită în continuare organizația).
- (2) În timpul perioadei specificate în paragraful (1) al acestui articol, părțile la prezentul protocol nu vor avea nici o obligație și nici nu vor avea dreptul să reclame vreun privilegiu conform convenției, în privința problemelor legate de anexa nr. II la convenție, iar orice referire la părțile din convenție nu va include părțile la prezentul protocol atâta timp cât este vorba de probleme legate de acea anexă.

ARTICOLUL III

Transmiterea informațiilor

Textul art. II paragraful (1) lit. b) din convenție se înlocuiește cu următorul:

"o listă a inspectorilor numiți sau a organizațiilor recunoscute care sunt autorizate să acționeze în numele părților în controlarea problemelor referitoare la proiectarea, construcția, exploatarea și echipamentul navelor care transportă substanțe dăunătoare, în conformitate cu prevederile regulamentelor pentru a fi transmise părților spre informarea funcționarilor lor. În consecință, administrația va notifica organizației responsabilitățile specifice și condițiile autorizării acordate inspectorilor numiți sau organizațiilor recunoscute."

ARTICOLUL IV

Semnarea, ratificarea, acceptarea, aprobarea și aderarea

- (1) Prezentul protocol rămâne deschis pentru semnare la sediul organizației de la 1 iunie 1978 la 31 mai 1979, dată după care rămâne deschis pentru aderare. Statele pot deveni părți la prezentul protocol prin:
- a) semnare fără rezervă în ce privește ratificarea, acceptarea sau aprobarea; sau
 - b) semnare sub rezerva ratificării, acceptării sau aprobării, urmată de ratificare, acceptare sau aprobare; sau
 - c) aderare.
- (2) Ratificarea, acceptarea, aprobarea sau aderarea va fi efectuată prin depunerea unui instrument în acest sens la Secretariatul General al organizației.

ARTICOLUL V

Intrarea în vigoare

- (1) Prezentul protocol intră în vigoare la 12 luni de la data la care cel puțin 15 state, ale căror flote comerciale combinate reprezintă cel puțin 50% din tonajul brut al flotei comerciale mondiale, au devenit părți la el în conformitate cu art. IV al prezentului protocol.
- (2) Orice instrument de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare, depus după data la care prezentul protocol a intrat în vigoare, va avea efect la 3 luni de la data depozitării.

(3) După data la care un amendament la prezentul protocol este considerat că a fost acceptat, conform art. 16 al convenției, orice instrument de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare depus se va aplica la prezentul protocol amendat.

ARTICOLUL VI

Amendamente

Procedeele prezentate în art. 16 al convenției în privința amendamentelor la articole, la o anexă și la un supliment la o anexă a convenției se vor aplica, respectiv, amendamentelor la articolele, anexa și suplimentele la anexa prezentului protocol.

ARTICOLUL VII

Denunțarea

- (1) Prezentul protocol poate fi denunțat de oricare parte la prezentul protocol, în orice moment după expirarea a 5 ani de la data la care protocolul intră în vigoare pentru acea parte.
- (2) Denunțarea se va efectua prin depunerea unui instrument de denunțare la secretarul general al organizației.
- (3) O denunțare intră în vigoare după 12 luni de la data primirii notificării de către secretarul general al organizației sau după expirarea oricărei alte perioade mai lungi, care poate fi indicată în notificare.

ARTICOLUL VIII

Depozitar

- (1) Prezentul protocol va fi depus la secretarul general al organizației (denumit în continuare depozitar).
- (2) Depozitarul va:
 - a) informa toate statele care au semnat prezentul protocol sau au aderat la acesta de:
 - (i) fiecare nouă semnare sau depunere a unui instrument de ratificare, acceptare sau aderare, împreună cu data la care s-a făcut aceasta;
 - (ii) data intrării în vigoare a prezentului protocol;
 - (iii) depunerea oricărui instrument de denunțare a prezentului protocol împreună cu data la care acesta a fost primit și data la care denunțarea intră în vigoare;
 - (iv) orice decizii luate în conformitate cu art. II paragraful I al prezentului protocol;
 - b) transmite copii certificate autentice pentru conformitate, ale prezentului protocol tuturor statelor care au semnat prezentul protocol sau au aderat la acesta.
- (3) De îndată ce prezentul protocol intră în vigoare o copie certificată pentru conformitate a acestuia va fi transmisă de către depozitar Secretariatului General al Națiunilor Unite pentru înregistrare și publicare în conformitate cu art. 102 din Carta Națiunilor Unite.

ARTICOLUL IX

Limbile

Prezentul protocol este redactat într-un singur exemplar în limbile engleză, franceză, rusă și spaniolă, fiecare text având aceeași valabilitate. Se vor face și depune, la originalul semnat, traducerile oficiale în limbile arabă, germană, italiană și japoneză.

Drept care, subsemnații, împuterniciți legal în acest scop de guvernele respective, au semnat prezentul protocol. Făcut la Londra la 17 februarie 1978.